

Mi'rac Kandili, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)' in zaman ve mekân hudutlarını aşarak, insan idrâkinin üstüne çıkan İlâhî sırlarla dolu bir gece yolculuğu ...

İlâhî sırlarla dolu bir gece yolculuğunun, daha açık ifade ile İsrâ ve Mi'rac mucizelerinin gerçekleştiği gecenin adı olup, Hicret'den bir buçuk sene (günümüzden yaklaşık olarak 1431 sene) evvel, Receb Ayı'nın 27.gecesinde meydana gelmiştir.

İsra ve Mi'rac, Peygamberimizin çok sevdiği amcası Ebû Talip ile, muhtereme refikaları, mü'minlerin annesi Hatice-tül-Kübrâ radiyallahü anhâ'nın vefat ettiği, İslâm tarihinde "Senet-ül Hüzün" denilen yılda, Allâh-ü Teâlâ'nın, habîbi (en çok sevdiği kulu ve Peygamberi)'ni teselli için özel bir lütuf ve ikrâmı olan dâveti üzerine,...

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in Cebrail aleyhisselam tarafından Mekke-i Mükەرreme'deki Mescid-i Haram'dan alınarak, Kudüs'teki Mescid-i Aksâ'ya götürülmesi, oradan yedi kat semâvât, arş-u'alâ, âlem-i kürsî, ve Cenâb-ı Hakk'ın dilediği daha nice yüksek âlemlere kadar çıkarılıp Yüce huzûra kabul buyurulması, en yüksek seviyede ağırlanması ve bütün bunların akıllara durgunluk verecek eşsiz bir mucîze olarak gecenin az bir bölümünde gerçekleşmesidir.

İsra ve Mi'rac mucizelerini gerçekleştirdiği gece yolculuğu üç safhada olmuştur.

İsrâ Suresinin ilk Âyeti Kerîmesinde beyan buyurulduğu üzere, bu muazam gece yolculuğunun birinci safhasına İsrâ denir ki, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in Mekke-i Mükەرreme'deki Mescid-i Haram'dan alınarak, Kudüs'teki Mescid-i Aksâ'ya götürülp getirilmesi demektir.

Yolculuğun bu kısmı, Cebrâil aleyhisselamın refâkati ile Cennet'ten getirilen "Burak" adındaki bir hayvanın üzerinde olmuştur.

İkinci safha, Mescid-i Aksâ'dan birinci kat semâyâ kadar yine Cebrâil aleyhisselamın refâkati ile "Mi'rac" adı verilen mânevî bir asansörle, birinci kat semâdan yedinci kat semâyı geçerek Sidre-i Müntehâ'ya kadar olan kısmı ise, Cebrâil aleyhisselâmın kanatları üzerinde olmuştur.

Sidret-il Müntehâ, Meleklerin Peygamberleri de dahil olmak üzere, bütün mahlûkâtın ilmine hudut teşkil eden son noktanın adıdır.

Üçüncü safha yani Sidret-il Müntehâ'dan sonraki yolculuk ise; izah ve tarifinden âciz olduğumuz "Refref" adındaki manevî bir vâsita ile olmuştur.

Cibrîl-i Emînin kanatları üzerinde Sidret-il Müntehâ makamına ulaştıklarında, Cebrâil aleyhisselâm, Peygamber efendimiz (s.a.v.)'e yolculuğun bu safhasından sonra kendilerine refâkat edemeyeceklerini, çünkü o makamdan ileriye geçmeye me'zun (izinli ve dayanıklı) olmadığını söylüyor, aralarında bunu konuşuyorlardı.

Mevlid-i Şerif'in müellifi Süleyman Çelebi merhûmun;

Söyleşirken Cebrâil ile kelâm,

Geldi Refref önüne verdi selâm.

Aldı ol Şâh-ı cihânı ol zamân,

Sidreye gitti ve götürdü hemân... diye çok güzel bir Şekilde ifade ettiği gibi Refref gelip, selâm verdikten sonra kâinâtın efendisi, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'i alarak Cenâb-ı Hakk'ın dilediği yere kadar götürmüş, zaman ve mekandan münezze o yüce makamda, bilâ vasıta ve perde Zât-ı İlahî'yi görme Şerefine erdirilmiş, Habib ile Mahbûb yani Cenâb-ı Hak ile Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ulvîler ulvîsi o yüce makam ve huzurda, akıllarımızla anlayamayacağımız bir keyfiyetle görüşüp konuşmuşlar, daha evvel hiç kimseye nasip olmayan tecellî-yi küllîye mazhar olmuştur.

Bu konuda Cenâb-ı Hakk Sûre-i Necm, âyet:7-18'de "Kendisi en yüksek ufukta idi. Sonra, yaklaştı ve sarktı. O derece ki, (Peygambere) iki yay arası kadar; yahut daha az kaldı. Ve Allah, kuluna vahyedeceğini etti. (Gözünü) gördüğünü kalb yalanlamadı. Şimdi siz o gördüğüne karşı o'nunla mücâdele mi ediyorsunuz?

Yemin olsun! O'nu Sidre-i Müntehânın yanında bir daha gördü. Ki Cennet-ül Me'vâ onun yanındadır. O dem ki, Sidre'yi bürüyen bürüyordu! Göz ne şaştı, ne de haddini aştı. Yemin olsun Rabbinin en büyük âyetlerinden bazılarını gördü". buyurarak, haber vermektedir.

Mİ'RAC YOLCULUĞUNUN EN BÜYÜK 3 HEDİYESİ

Hazreti Peygamber (s.a.v.); kendisinden evvel hiç bir Peygambere nasip olmamış ve kendisinden sonra da hiç bir kim-seye nasip olmayacak olan bu kutlu İsrâ ve Mi'rac seferinden dönüşte ümmetine üç hediye getirmiştir.

1'nci hediye: Ümmetinden Allâh-ü Teâlâ'ya Şirk (herhangi bir şeyi ortak) koşmayanların affedileceği ve Cennete gireceği müjdesi,

2'inci hediye: Sûre-i Bakara'nın son âyetleri. "Amenerrasûlû" diye başlayan son iki âyet-i kerime; Bu âyet-i Kerimelerde;

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e, ümmetine tâkat getirmeyeceği yüklerin yüklenmeyeceği müjdesi veriliyor, afv, mağfiret, rahmet ve düşmanlarına karşı yardım ve zafer verilmesi için duâ öğretilmektedir.

3'üncü hediye; Günde beş vakit namaz. Daha önce sabah ve akşam olmak üzere günde iki vakit kılınan namaz ibadeti, bundan böyle günde beş vakit olarak edâ edilmek üzere emredilmiş, beş vakti kılanlara ise, elli vakit sevâbı verileceği müjdelenmiştir.

Ayrıca; Mûsâ aleyhisselâm'ın "on emir'ine benzer olarak, İsrâ Sûresinde yer alan "on iki emir" de, o mübarek gecenin ulvî hadisesi Mi'rac ile gelen İlahî beyanlardır.

Mİ'RAC YOLCULUĞU İLE GELEN 12 İLAHÎ EMİR

Allah-ü Teâla ve Tekaddes hazretleri, yüceler yücesi makam ve huzurda, habîb'i Muhammed Aleyhisselâm'a vahiy ve hitâbında, O'nun Şahsında kıyâmete kadar Ümmet-i Muhammed'e hitâbında (Kur'an-i Kerim İsrâ Sûresi

âyet 18- 39) Şöyle buyurmuştur.

(Habibim! Kullarıma haber ver!) Her kim acele (geçen dünya) yı isterse, dilediğimiz kimseye dilediğimiz kadar peşin (dünyâlık) veririz. Sonra da ona cehennemi tahsis ederiz. Yerilmiş ve kovulmuş olarak oraya girer.

Kim de mü'min olarak âhireti ister ve çalışmasını ona göre yaparsa, işte böylelerin çalışmaları şükranla karşılanır.

Rabbinin ihsanından her birine, hem onlara hem bunlara veririz. Rabbinin ihsânı yasaklanmış değildir. (hayra çalışanlara karşılığında hayır, şerre, (kötülüğe) çalışanlara karşılığında mutlaka şer, cezâ verilecektir.)

Bak, bir kısmını, diğerlerine nasıl üstün kıldık. Ama elbette âhiret, dereceler itibariyle de daha büyük, üstünlük yönüyle de daha büyüktür.

1-Allah ile birlikte bir ilâh daha tanımayın! Sonra kınanmış ve kendi başına terkedilmiş olarak kalır ve cehenneme atılırsınız.

2-Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine "of!" bile deme; sakın onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle. Onları himaye ederek alçak gönüllülükle üzerlerine kanat ger ve: "Ey Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl himâye etmişlerse, Şimdi de Sen onlara (öyle) rahmet ve yardım et!" diyerek duâ et. Rabbiniz sizin kalplerinizdekini çok iyi bilir. Eğer siz iyi olursanız, Şunu bilin ki Allah, kötülükten yüz çevirerek tevbeyle yönelenleri son derece bağışlayıcıdır.

3-Bir de akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını verin. Gereksiz yere de saçıp savurmayın. Zira böylesine saçıp savuranlar Şeytanların dostlarıdır. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür. Eğer Rabbinden umduğun (beklemek durumunda olduğun) bir rahmet için onların yüzlerine bakamıyorsan, hiç olmazsa kendilerine gönül alıcı bir söz söyle.

4-Eli sıkı (cimri) olmayın; büsbütün eli açık (müsrif) de olmayın. Sonra kınanır, (kaybettiklerinizin) hasretini çeker durursunuz. Rabbin rızkı dilediğine bol verir, dilediğine daraltır. Şüphesiz ki O, kullarının her hâinden haberdardır, (onları) çok iyi görür.

5-Sakın geçim endişesi ile çocuklarınızın canına kıymayın. Biz, onların da sizin de rızkınızı veririz. Onları öldürmek gerçekten büyük bir suçtur.

6-Sakın zinâ'ya yaklaşmayın. Zira o, büyük bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur.

7-Haklı bir sebep olmadıkça, Allah'ın muhterem kıldığı cana kıymayın. Bir kimse zulmen öldürülürse, onun velîsine (hakkını alması için) yetki verdik. Ancak bu velî de kısıta ileri gitmesin. Zaten (kendisine bu yetki verilmekle) o, alacağını almıştır.

8-Yetimin malına, rüşdüne erinceye kadar, ancak en güzel bir niyetle yaklaşın.

9-Verdiğiniz sözü de yerine getirin. Çünkü verilen söz, sorumluluğu gerektirir.

10-Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve doğru terazi ile tartın. Bu, hem daha iyidir hem de neticesi bakımından daha güzeldir.

11-Hakkında sağlam bilgi sahibi olmadığınız Şeyin ardına düşmeyin. Çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur.

12-Yeryüzünde, kibir ve gururla, böbürlenerek yürümeyin. Çünkü sen (ağırlık ve azametle) ne yeri yarabilir ne de dağlarla ululuk yarışına girebilirsin.

İşte bunlar, Rabbinin sana vahyettiği hikmetlerdendir. O halde Allah ile birlikte başka ilâh edinmeyin; sonra

kınanmış ve (Allah'ın rahmetinden) uzaklaştırılmış olarak cehenneme atılırsınız.

İSRÂ VE Mİ'RAC   YOLCULUĞU   NASIL YAPILDI?

Peygamber Efendimiz'in İsrâ ve Mi'rac yolculuğunun "rûhen mi, ceseden mi" yapıldığı hususunda birçok ihtilaflar olmuş ise de, bu mûcizeyi haber veren Âyet-i Kerîme'de geçen "abid" kelimesi bu ihtilaflara çok açık ve net bir cevap teşkil etmektedir.

Dolayısıyla "abid" kelimesi, yalnız rûha değil, yalnız cesede de değil, ruh ve cesedin her ikisine birden denildiği için, Fahri Kâinât'a, âlemlerin Efendisi ve Allah'ın en sevgili kulu ve en aziz Rasûlü'ne, bu seyâhatin hem ruh ve hem de cesedi ile beraber yaptırıldığı muhakkak yani üzerinde en küçük bir şüphe ve tereddüt yoktur.

Mi'racın vukûunda Hadis, Tefsir, Kelâm ve Tasavvuf âlimleri ittifak halindedirler. Ancak izah tarzlarında bazı farklılıklar bulunmaktadır. Bu da, bu ulvî hâdisenin, kristalize edilmiş elmas gibi çok yönlü ve manevî sırlarla dolu bir hadise olmasındandır.

Yüce Allah tarafından hakkında "Levlâke, Levlâke lemâ halakt-ül eflâk (sen olmasaydın, sen olmasaydın, seni yaratacağımı ezelde takdir etmemiş olsaydım, Ben ecrâm-ı ulviyye ve süfliyyeyi halketmeyecektim, bütün bu varlığı senin Şerefine yarattım" buyurulan bir Peygamberin, nezdi ulûhiyyetteki sevgisini takdir edenler için Mi'rac'ı akla baîd (uzak) görmeye aslâ mahal yoktur.

İsrâ ve Mi'rac, insan aklının kavrayamayacağı, lâhûtî bir hâdisedir, metafizikdir, mâ-bâ'dût-tabîadır (akıl üstü bir şeydir).

Tek kelime ile mûcize ve Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in hiç kimsenin mazhar olmadığı ve aslâ olamayacağı en büyük İlâhî lûtfı mazhar oluşudur.

Şu gerçek te bilinmelidir ki; İlmi herşeyi kuşatan Yüce Allâh'ın kudretiyle, varlığın hûlasası ve en sevgili kulu, son Peygamberi Muhammed (s.a.v.)'in bu mucize yolculuğunda zaman ve mekân kaydı, mesâfe ortadan silinmiştir.

İnsan, akıl kantarı ile onu tartamaz. Tartmağa kalkışılırsa terazi kırılır.

Muhammed'den diğer yok dâhil olmuş Kabe Kavseyne,

Kirâm-ı enbiyâdan girmedir bir ferd o mâbeyne.

Ne mâni kudret-i Hak'tan bu hâle,

Bu dâvâda yok muhâle havâle...

Yâ İlâhî ol Muhammed hakkı için,

Ol şefâat kânı Ahmed hakkı için,

Ol gece söyleşilen söz hakkı için,

Ol gece Hakkı gören göz hakkı için,

Yâ İlâhî saklagıl îmânımız,

Verelim îman ile tâ cânımız...

Biz günahkâr âsî mücrim kulları

Yarlıgâyup kıl günahlardan berî

Afvedüp isyânımız kıl rahmeti

Ol habîbin yûzü sûyû hürmeti.

Yâ İlâhî kılma bizi dâllîn

Bu duâya cümlemiz diyelim âmin

Ümmetinden razı olsun ol muîn

Rahmetüllahi aleyhim ecmeîn..

Mi'rac Kandiliniz Mübârek olsun..

Haber7